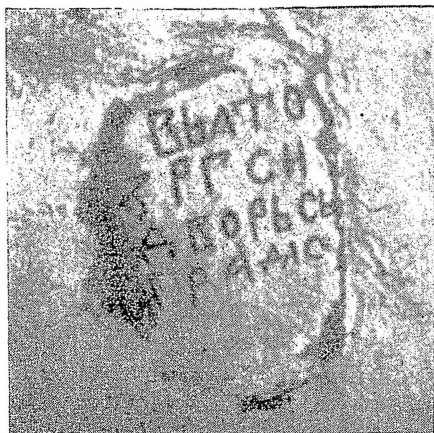

ЗАПИСИ КОД ЂУРИШКОГ МАНАСТИРА

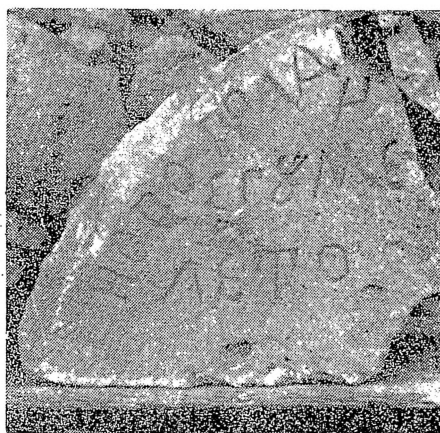
Код Ђуришког манастира на Овчем Пољу, више села Сопота, налазе се два мала записа, из којих се ипак могу извести неки закључци о начину писања и о дијалекатском типу.

Први натпис налази се у унутрашњости капије, десно од улазних врата, на узиданом камену неправилног облика. Исписан је у четири реда: **ЊЪ АТО | ЗРГ ЕИ | ДЕОРЪ ЕЊ ГРАДИ Е(Е)** (сл. 1).

Други запис, јако оштећен, налази се над капијом, на половини плоче која је имала облик кружног сегмента. Поред лучне ивице налазе се речи **ПОБО ГРАДИ(А)**; затим према средини има неких зареза, који би могли бити делови слова **и**; у средини, пак, у два реда су речи **ЕГЪМЕ(И)** — **АЕГО**, а за овом речи може се наслутити **З(?)**, почетак ознаке године (сл. 2).

Сл. 1.

Сл. 2.

У првоме запису означена је година 7103 т.ј. 1595; код другог, пак, једино по неким особеностима клесања може се тражити потврда о времену, ма да за овакву оријентацију има врло мало елемената.

Из другог записа прво **Е**, ма да би се, због прекида на десној страни, при првом погледу, могло тумачити као **С**, слично је са **О** из првога записа с краја првог реда; потпуно су слична слова **И**, **Г** и **Т**, **И** такође, јер је стубић кос, само је на другом запису петља плитко клесана и истрта. Најинтересантнија је сличност код **Е**, где петље не долазе до стубића унутрашњим крајевима, већ чине заједничку изломљену линију. Треба учинити још неке напомене: **Р** има угласту петљу у првоме запису, а у другоме нешто је округлија, док се репић не познаје; петља код **Њ** слична је петљи код **Р**; у другоме запису **Е** има три ниансе; у првоме запису у речи **АТО** — **Ћ** је или случајно изостављено или замишљено у лигатури са **Г**, јер је овде стубић нешто продужен изнад пречаге. У другом, млађем, **И** личи на **И** првог, старијега.

При поређењу облик **К** може бити од значаја. Ту форму било је лакше исклесати, али је она стварно прелаз ка форми **□** из брзописних повеља, у „босанчици“, у босанским еванђељима,¹ па чак и на тасу цркве Св. Богородице у Скопљу.² Појава **Е** са две угласте петље у каснијем запису о Хаџи-Максиму³ показује напоредност у употреби и чување старине, као што у за-

¹ М. Павловић, *Белићеви Одломци босанског еванђеља*. — Зборник филолошких и лингвистичких студија А. Белићу, Београд 1921 г.

² М. Pavlović, *Gravirani natpis na crkvenom tasu crkve Sv. Bogorodice u Skoplju*, iz 1811 god. — *Narodna starina*, knj. XIII.

³ Д-р Миливој Павловић, *Надгробни запис о Хаџи-Максиму у Скопској цркви Св. Богородице*. — Споменица Српско-православног храма Свете Богородице у Скопљу, 1835—1935, стр. 318.

